

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. december 2007 — Asda Stores Ltd mod The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-372/06) ⁽¹⁾

(EF-toldkodeksen — gennemførelsesforanstaltninger — forordning (EØF) nr. 2454/93 — bilag 11 — varers ikke-præferentielle oprindelse — fjernsynsmodtagere — begrebet »væsentlig bearbejdning eller forarbejdning« — værditilvækstkriteriet — gyldighed og fortolkning — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse nr. 1/95 truffet af associeringsrådet — direkte virkning — fortolkning)

(2008/C 51/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asda Stores Ltd

Sagsøgt: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vat and Duties Tribunal, London — gyldigheden af bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — fastsættelse af kriterier for en vares ikke-præferenceoprindelse — fjernsynsmodtagere fremstillet i Tyrkiet, hvori der er monteret billedrør med oprindelse i Kina eller Korea

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det første spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af bestemmelserne i kolonne 3 under position 8528 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.
- 2) Bestemmelserne i kolonne 3 under position 8528 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag 11 til forordning nr. 2454/93, skal fortolkes således, at der ved beregningen af den værdi, som farvefjernsynene erhverver ved fremstillingen under de i hovedsagen nævnte omstændigheder, ikke skal foretages en særskilt bestemmelse af den ikke-præferentielle oprindelse af en bestemt del, såsom et chassis.
- 3) Bestemmelserne i artikel 44 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EØF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 47, stk. 1, 2 og 3, i tillægsprotokollen, der blev undertegnet

den 23. november 1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, og som er knyttet til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, der blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara af Republikken Tyrkiet, på den ene side, og af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Fællesskabet, på den anden side, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, og bestemmelserne i artikel 45 og 46 i ovennævnte afgørelse nr. 1/95 har ikke direkte virkning ved de nationale domstole, således at den enkelte erhvervsdrivende ikke kan modsætte sig betalingen af antidumpingtold, som han ellers skulle betale, under henvisning til, at disse bestemmelser er tilsidesat.

- 4) Bestemmelserne i artikel 47 i afgørelse nr. 1/95 har direkte virkning, og de borgere, som de finder anvendelse på, kan påberåbe sig dem ved medlemsstaternes domstole. Bestemmelserne i artikel 47 i afgørelse nr. 1/95 skal fortolkes således, at de ikke indebærer noget krav om, at de erhvervsdrivende bliver gjort bekendt med de oplysninger, som de kontraherende parter, der har vedtaget antidumpingforanstaltninger, skal underrette dels Det Blandede Udvalg for Toldunionen om ifølge artikel 46 i afgørelse nr. 1/95, dels associeringsrådet ifølge tillægsprotokollens artikel 47, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. december 2007 — BATIG Gesellschaft für Beteiligung mbH mod Hauptzollamt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-374/06) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — direktiv 92/12/EF — punktafgiftspligtige varer — afgiftsmærker — varer, der uretmæssigt forlader en suspensionsordning — tyveri — overgang til forbrug i den medlemsstat, hvori tyveriet er begået — ikke godtgørelse for afgiftsmærker fra en anden medlemsstat, der allerede var anbragt på de stjalne varer)

(2008/C 51/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BATIG Gesellschaft für Beteiligung mbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) — en medlemsstat afslår at godtgøre betaling af tobaksbanderoler for tobaksvarer, der i en anden medlemsstat uretmæssigt er blevet taget ud af afgiftssuspensionsproceduren med den virkning, at den anden medlemsstat opkræver forbrugsafgifter — tyveri af cigaretter

Konklusion

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003 om tilpasning til afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter vedtaget af Rådet efter høringsproceduren (enstemmighed), er ikke til hinder for en medlemsstats bestemmelser, som udelukker godtgørelse af det beløb, der er erlagt for erhvervelsen af afgiftsmærker i denne medlemsstat, når disse mærker er blevet anbragt på punktafgiftspligtige varer, inden deres overgang til forbrug i nævnte medlemsstat, varerne herefter er blevet stjålet i en anden medlemsstat, hvilket indebærer, at der skal betales punktafgift i denne anden medlemsstat, og det ikke godtgøres, at de stjalne varer ikke er blevet afsat i den medlemsstat, hvor afgiftsmærkerne er udstedt.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2007
— Landesanstalt für Landwirtschaft mod Franz Götz
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof
— Tyskland)

(Sag C-408/06) (¹)

(Sjette momsdirektiv — økonomisk virksomhed — afgiftspligtige personer — offentligtretlige organer — mælkekvotebørs — transaktioner gennemført af landbrugsinterventionsorganer og indkøbssammenslutninger — konkurrencefordrejning af en vis betydning — geografisk marked)

(2008/C 51/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landesanstalt für Landwirtschaft

Sagsøgt: Franz Götz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 4, stk. 5, andet og tredje led, og af bilag D, punkt 7 og 12, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — faktura for tildeling af referencemængder for mælk uden særskilt angivelse af moms — bedømmelsen af, om et organ, der er oprettet af en tysk delstat med den opgave at formidle referencemængder for mælk til mælkeproducenterne, har status som afgiftspligtig

Konklusion

- 1) En mælkekvotebørs er hverken et landbrugsinterventionsorgan som omhandlet i artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/4/EF af 19. januar 2001, jf. sjette direktivs bilag D, nr. 7, eller en indkøbssammenslutning som omhandlet i sjette direktivs artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, jf. sjette direktivs bilag D, nr. 12.
- 2) En mælkekvotebørs' fritagelse for afgift med hensyn til den virksomhed eller de transaktioner, som den foretager i sin egenskab af offentlig myndighed som omhandlet i artikel 4, stk. 5, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2001/4, udgør ikke konkurrencefordrejning af en vis betydning, idet den i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke konfronteres med private erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser, som er i konkurrence med de offentlige tjenesteydelser. Da dette er tilfældet for enhver mælkekvotebørs, der udøver virksomhed i et givent overdragelsesområde, som er defineret af den pågældende medlemsstat, bemærkes, at dette område udgør det relevante geografiske marked ved afgørelsen af, om der foreligger en konkurrencefordrejning af en vis betydning.

(¹) EUT C 310 af 16.12.2006.